



milan děžinský

obcházení ostrova

Host ReX 22





obcházení ostrova

básně z let 2011—2016

Host ReX 22

Brno 2017





milan děžinský

obcházení ostrova

© Milan Děžinský, 2017

© Host — vydavatelství, s. r. o., 2017 (elektronické vydání)

ISBN 978-80-7577-590-0 (PDF)

ISBN 978-80-7577-591-7 (EPUB)

ISBN 978-80-7577-592-4 (MobiPocket)

Posluchači

Je někdo uvnitř?

Ten, kdo se po dlouhé době vrátil splnit slib,
pátrá po oknech a neujde mu
plíseň a pod okapem mech.

Posluchači stojí za dveřmi a tiše naslouchají.
Nic se nehýbe.

Jen posluchači, kteří mají uši, slyší
jeho na okamžik zadržovaný dech.

Řekněte, že jsem se vrátil, tiše zkouší ten,
kdo se vrátil splnit slib.

Posluchači s krátkými údy se nehýbají.
Posluchači s visícími pažemi se nehýbají.

• • •

Než ohluchneš, jsi slepý.

Mluvíš se stvořitelem,

abys zjistil, že je jen prostředník.

A proč by jím nemohl být déšť, hrdlička

na mokré větvi nebo někdo s nožem.

Nebo někdo s nožem?

Z projíždějícího automobilu

ruka posunuje: Sníme tvoje srdce.

To jen duch bloudí a hledá, kam přisát svůj otisk.

• • •

U trati skřípe páv.

Pumpa se předvádí signalizaci přejezdu.

Jeden roztahuje vějíř a druhý sklápí paži.

Dnes vlastní rukou nezemře žádný básník.

Co si počít s takovou nocí?

Dojít k lesu, než se úplně zavře.

• • •

Muškáty za sklem září pěti žárovkami.

Zapomenuté struhadlo pod kuchyňskou zářivkou svítí všem.

Ale je nevlídná noc a jen já procházím touto čtvrtí.

Na chvíli se vítr ztiší, vítr zapomnění.

Mezi okny se přeludy procházejí koňským krokem.

Mluvíme tu o králích, protože jsou mrtvi.

Mrtví básníci a králové spolu mluví o kráse žen.

Píseň zaslechnutá v baru

Polib mne, jako bych byl dívka.

**Chci jen, abys věděla, mám červené šaty a měsíc,
lodičky na jehlách a jsem naživu.**

Dráty cvakají jak pasti, zlato, jsem v ohni.

Mám nenarozené dítě tady v těle.

Vím, že když nadejde večer, zemřu šťastný.